



1.

A Honoghr egét fekete felhők borították. A sziklák között egy különös csapat nyomult előre. Alacsony, köpcös lények kísérték néhány embert, egy twi'leket és egy klónt. Horron Pike állított a távcsövének a nagyításán, felismerte a középen haladó twi'lek nőt. Akane. A Jedi lovag, a tábornok. Aki végzett azzal az emberrel, akire a fejedelmű felnevezett. A kezei ökölbe szorultak. Akkor fog lecsapni, amikor letáboroznak.

Akane nem bírta szabadulni attól az érzéstől, hogy figyelik. A noghrik fiatal harcosok voltak, akik éppen terepgyakorlaton vettek részt. A Birodalom és Vader személyes vérebei. És persze a klónháború áldozatai.

Az ösvény egy teknőszerű völgybe vezetett. A noghrik vezére felvakkantott, ezzel megálljt parancsolt a társainak. A foglyokat egy kis fához vezették, és három noghrit állítottak oda örködni. A méretük ellenére félelmetes harcosok voltak. Camin párszor szökni akart, de a szürke lények ellátták a baját minden alkalommal.

Ace a szájához emelte a kulacsát, ivott belőle, aztán Akane felé nyújtotta. A twi'lek csak egy kortyot ivott belőle, aztán Teleia felé nyújtotta a kulacsot. A lány zokszó nélkül elfogadta.

- Mint a Dathomiron – szólalt meg Camin.
- Azt a sztorit egyszer igazán elmesélhetnéd – válaszolta Holden. Akane Moe mellé lépett, és vállára tette a kezét.
- Innen is kijutunk.
- Kétlem – válaszolta a nő. – Ezek a szürke dögök a Birodalom csatlósai, átadnak minket az első őrjáratnak.
- Ugyan, ők is csak áldozatok. A klónháborúk idején lezuhant ide egy szeparatista hajó, ami egy biológiai fegyvert szállított a Naboo felé. A köztársaságiak rajtuk ütöttek, majd a felszínre kényszerítették. Az anyag kiömlött, és kiirtotta a bolygó teljes növényvilágát. Mit tehettek volna a noghrik?
- Mondjuk, kihalnak – morogta Teleia. – Rühellem őket.
- Alkalmazkodnak. Minden lénynek joga van élni a galaxisban.
- Nyugtalanok valamiért – szólalt meg Camin. Ace felállt, és a hegyek felé nézett.

Pike elmosolyodott, amikor rátalált a tíz, nyugalmi helyzetben lévő kutaszdroidra. Már csak annyi dolga volt, hogy átprogramozza őket. Ez valószínűleg egy kis meglepetés volt a noghriknak a kiképzőiktől. Ahogy látta, a Jedinél nem volt fénykard. Jó. Akkor pusztán kézzel kell megküzdenie vele, míg a noghrik és a társai a droidokkal lesznek elfoglalva.

És végezni fog vele, ahogy annak idején a Jedi-boszorka végzett Rethon Pike tábornokkal... Csak a bosszú maradt számára, ez volt az életének az értelme.

2.

Ugyanekkor egy másik emberi lény is felismerte életének értelmét. Ez az ember jól emlékezett azokra az időkre, amikor még háború volt, amikor el kellett hagynia a szülőbolygóját, a Kaminót, hogy egy nemesebb célért harcoljon. Akkor a Köztársaságot, most

pedig egy noghrik által éppen kivégezni rendeltetett csapatot kellett védelmeznie. Védelmeznie és meghalni értük.

Ez a mondat úgy égett az elméjében, mint a tűz az elszenesedett Jedi Templomban annak idején.

Ace nagyon jól emlékezett arra a napra, mikor elhagyta a Kaminót. Egy klónharcos soha nem felejt el azt a napot, az volt életének fordulópontja...

Sisakját fájdalmasan verték a kövér esőcseppek. Guggolt, érintgette a duracél talajt, és közben azon elmélkedett, vajon merre lehet az osztag, amibe beosztották, amikor megkapta a klónkatonák jellegzetes, fehér páncélját, gömbölyű sisakját és sok világon rettegett karabélyát. Sisakja üvegén a kijelző elérte a valós környezetét, egy tulajdonképpen elferdített valóságot, egy görbe tükröt, ami arra szolgált, hogy a sötétített üvegen keresztül is „kilásson” – azaz belenézzen ebbe a mesterséges képbe, mely a valóságot, jelen esetben egy pocsolót vetít elé.

Kesztyűjével szórakozottan pancsolt a vízben, és sisaklámpájával szemlélta az ujjairól lecsorgó kisebb patakokat, lassan, nagyon lassan feltápáskodott, élvezve a pillanatot, mikor az utolsó vízmolekulák lecsöppennek a talajra, és az esőcseppek személyében újabb patakocskák veszik át a helyüket.

Aztán ökölbe szorította a kezét. Micsoda körforgás, elmélkedett. Sajnos a klónkatonák, a Köztársaság büszke hadseregének tagjai nem élvezhették az ilyenfajta körforgást. Ők, ha egyszer elhagyták a bolygót, sosem térhettek vissza, legalábbis nem túl gyakran esett ez meg.

Felpillantott elmélkedéséből. Előtte a sisak a másodperc törtrésze alatt vetítette elé szülőföldjének, a Kaminónak végtelen tengereit, a tarajos hullámokat, melyekbe Ace – mert így nevezték el őt – szerelmes lett, mindig nézte őket kiképzésének nyugodtabb napjain, mikor jutott idő ilyen apró örömökre.

A messzeségben egy Venator romboló szelte az esőfelhőket, ék alakú sziluettje olyan volt, mint egy fenséges, halált hozó virág.

Ace tudta, itt az idő a távozásra. Végleg el kell hagynia, amihez eddig kötődött, a Kaminót, csupán csak bajtársait vihette magával. És a nevét.

Sokan mondják, az embernek két családja van. Neki csak egy. Akikkel megjárja még a poklot is...

3.

A Honoghr napja lassan a látóhatár mögé bukott, a sötétség kezdett mélyülni a kanyonokban, majd birtokba vette a kopár síkságot is. Caminnak volt egy olyan érzése, hogy nyugtalan éjszakájuk lesz. Az egyik noghri épp lerakott egy hordozható lámpást, majd beleszagolt a levegőbe. Egy másik pedig a völgy túlsó végébe nézett. A pilóta követte a tekintetét. A sziklák mögül egy rémálomba illő alak tűnt elő. Robotizált medúzára emlékeztetett, ahogy a levegőben lebegett. Hamarosan feltűntek a társai is, és körbevették a tábor.

Kutaszdroidok... – gondolta Camin. A fegyveréért nyúlt, de csak a levegőt tapintotta. Az egyik szürke törpe övén volt, ahogy a többiek fegyverei is.

A droidok ekkor nyitottak tüzet rájuk, és a völgyben kitört a csata.

Akane kinyújtotta a kezét, az Erővel Teleia fénykardját kereste, vagy valamit, amit fegyverként használhatott, amikor ismerős jelenlétet érzett meg az Erőben. Megfordult, elmerült a mindent körülvevő energiamezőben, olyan tisztán érzékelte a felé közeledő férfit, mint akinek még meglenne a szeme világa.

– A vak Jedi – mondta vigyorogva az idegen. Akane meglepetten konstatálta, hogy nem volt nála fegyver, de ha az volt, akire gondolt, akkor nem is volt rá szüksége.

– Nem is olyan nagy hős. Habár már nincs Köztársaság, amit védhetne, aminek a nevében ölhetne. Nincs nálad fénykard, így élvezetesebb – sziszegte a szavakat.

Gyors ütésekkel támadott Akane torka felé. A Jedi az alkarjával háritotta a csapásokat. A támadó wampa. Akanét annak idején kiképezték a terás kási stílusra a Jedi Templomban. Ő volt az egyik legjobb művelője a Rendben, de az utóbbi két évben nem használta.

Egy ember életébe került akkor is.

Akane elhajolt egy ütés elől, majd elugrott egy újabb útjából, karjai eszeveszett táncot jártak. Az Erőt nem használhatta fegyverként, mivel minden érzékével az ellenfelét akarta bemérni. Az leguggolt, majd Akane felé szökkent. A Jedi nem ugrott hátra időben, így férfi elsodorta a levegőben és földre taszította.

– Meghálnak a barátaid, Jedi. A nevem Horron Pike, biztos emlékszel az apámra!

– Horron, az apádnak felkínáltam...

A férfi felemelte az öklét, felkészült rá, hogy lecsapjon a twi'lek orrcsontjára, de ekkor a Jedi egy erőteljes csapással megakasztotta az ütest, majd megfogta a férfi vállát, és a földre vitte.

– Ez már nem hozza vissza.

A férfi felüvöltött, széttárta a karjait, előreugrott, felkészült arra, hogy két oldalról sújtsa le a nő nyakára.

4.

Nem volt más lehetőségük, csak a fák mögött találtak fedezéket. A kanyon tele lett tüzelő droidokkal, és velük kézitusába keveredő noghrikkal. Camin ekkor szúrta ki, hogy az a lény, akinél a fegyvereiket rejtő zsákok voltak, a földön fekszik, a mellkasán egy fekete folttal. A fegyveres zsák tőle egy méternyire hevert.

Akár egy másik galaxisban is lehetett volna.

– Meg ne próbáld – figyelmeztette Moe, mintha csak kitalálta volna a gondolatait.

– Percek múlva hemzsegni fognak itt a birodalmiak – válaszolta Camin, majd előugrott a fedezékéből. Ace követte.

– Fedezlek – kiáltotta a klón, majd hirtelen megállt. Ekkor látta meg, hogy Akane egy ismeretlen, fekete hajú férfival harcol, és úgy tűnt, nincs a helyzet magaslatán...

Christophsis világa maga volt az éden pokla, legalábbis az utóbbi időben. Ace szörnyű megpróbáltatásokon, fájdalomokon esett át, melyekre a kiképzés nem készítette fel, minden harcosnak saját magának kellett megtapasztalnia.

Ott térdelt a dúracél talajú utcán, körülötte halott bajtársai, a levegőt lézerlövedékek ózonszaga töltötte be még így, néhány órával a harc után is. Az, hogy vereséget szenvedtek, és a Christophsis elbukott, az volt Ace legkisebb gondja. Szinte minden bajtársa életét veszítette. Ott térdelt egyikük felett, könnyei patakokban hullottak addig, míg a sisak automata tisztítója el nem takarította lencséjéről a sós cseppeket. Ő volt a legjobb barátja. Ace levette a sisakját, ami brutálisan szétroncsolódott, és megállapította, hogy a klónkatona arca is felismerhetetlenné vált.

Ace tudta, hogy még egy ilyen barát, egy számára ilyen fontos személy elvesztését nem tudná elviselni. Nem hagyhatta, hogy Horron Pike legyőzze Akanét, akinek a mozgásteret igazán kicsi volt ebben a pillanatban.

Kihasználva az előnyt, hogy Pike egyáltalán nem figyelt rá, futni kezdett, csak a murva ropogott a talpa alatt. Mindent bele akart adni a rúgásba, amit Pike-nak szánt.

Akane közben próbálta átfűzni a lábait Horron lábszárán, lefogni a kezeit és ezáltal összecsomagolni, majd eltörni a gerincét. A csel nem sikerült; Pike került felülre, és készen állt kinyomni a twi'lekből az utolsó szuszt is, amikor árnyék vetült rájuk...

– Ace, mi a kriffet csinálsz? – ordította Camin, aztán előrevetette magát, a murva felsértette a hasán a bőrt, de ezzel nem is foglalkozott. Sem a droidok, sem a noghrik nem voltak olyan hülyék, hogy rálőjenek. Camin felemelt egy fegyvert és lőtt.

Az első lövés telibe találta az egyik kutaszt. A második súrolt egy másikat, de az önpusztító elektronika jóvoltából újabb vakító villanás és elsöprő szélvihar kerekedett. Camin ekkor vette csak észre, hogy vízhólyagok nőttek a teste minden pontján, ruháján égésnyomok éktelenkedtek, mert túl közelről lőtte le a kutaszokat.

De még mindig maradt kettő. Rádásul a noghrik is megiramodtak felé, de nagyrészüket elhullott, ahogy a kutaszok tüzet nyitottak. Camin se akart kimaradni a lövöldözésből.

Majdnem elfogytak az ellenfelek, amikor azt vette észre, hogy a pisztoly energiaszintje vésszesen lecsökkent.

És még bőven akadt ellenfele...

5.

Horron Pike felüvöltött volna, már ha lett volna ideje. Az erőteljes rúgás pont a nyakszirtlebenyére irányult, amitől messzire repült, és a méterekre tőle magasba meredező völgy érdes falának csapódott. Pike egy pillanatig vergődött, láthatóan szédült, fájdalmak gyötörték.

– Köszönöm – tápázkodott fel Akane, és ha nem egy csata közepén lettek volna, megölelte volna Ace-t.

– Felesküdtem a védelmedre – legyintett a klón. – Semmiség...

Azzal két nagy robbanás döntötte le őket a lábukról, és csaknem Pike-ig sodorta őket. Lövések zaja, majd noghrik üvöltése hallatszott, végül csikorgott a murva, és Thrin segélykiáltásait lehetett hallani.

De Ace nem tudott segíteni. Hideg kezek szorították meg a vállát, amik tovább vándoroltak a torkáig, és halálos szorításnak vetették alá Ace-t.

Horron Pike nem adta fel egykönnyen...

A bal oldalán meglátta a zsákot, amiből egy henger alakú tárgy gurult elő. Elvigyorodott, kinyújtotta érte a kezét, majd megnyomta az aktiváló gombot. A plazmapenge belehasított a völgy sötétjébe.

Pike elrugaszkodott a földtől, és Akane felé vágott. Ace a Jedi elé ugrott, majd felordított, amikor a világoskék energiapenge belemart a mellkasába. A twi'lek Jedi felemelte a kezét, erőcsápokat indított meg a kezéből, amik körülfogták a fénykard markolatát, amit végül kirántott a bérgyilkos kezéből. Schaan Arienn egykori fénykardja Akane kezében landolt. Horron Pike felvette a teräs kási harci állást.

Akane a feje felé sújtott, az egy triplaszaltóval hátralendült, majd kitért egy lézersugár elől, amit Rence adott le, így pont a fénykard pengéjének az útjába került.

Ordítás hallatszott. Pike ott térdelt Akane előtt, a bal karja helyén maradt csonkot makolta..

– Stílusos bosszú lett volna.

A völgy tele volt halott noghrikkal és ronccsá lőtt kutaszdroidokkal. A többiek kisebb zúzódásokkal megúszták a csatát.

– Nem öllek meg – válaszolta Akane. – De meg sem mentelek.

– Az nem a Jedik stílusa, ugye? – Teleiára nézett, elvigyorodott. – Új padawanod van, ahogy látom. Szerintem ő is úgy fog járni, mint az előző... – Akane torka elszorult.

– Akane, ne...

– Öld csak meg – vágott közbe Camin.

Akanének ekkor eszébe jutott, hogy akkor, azon a napon mennyire elragadták az érzései.

– Vissza a hajóhoz! – morogta. Pike a torkához kapott, majd előredőlt és felköhögött.

– Soha nem bocsátom meg az apám halálát.

Akane megfordult, ránézett Pike-ra.

– Lesz elég idő...

6.

Már hajnalodott, mikor a különös kis társaság hajója a halott bolygó ege felé szökkent, aztán átfúrta a légkört és végül eltűnt. Pike az egyik szikla mögé húzódott, a karja helyén maradt csonk csak most kezdett igazán fájni.

Valaki attól nagy harcos, hogy mennyi sebhely van a testén. Ezt tudd meg, fiam – hallotta az apja hangját. Horron keserűen felkuncogott.

Akkor én mekkora harcos vagyok – gondolta, vagy kimondta – azt már nem tudta. A csípős hideg a húsába mart.

Egy sikló érkezett érte, belőle idegen zsoldosok ugráltak ki, majd Lola sétált le a rámpán.

– Ahogy látom, elmenekültek – mondta a nő.

Pike feltápászkodott.

– Jönnék nekem egy karral.

Sápadt volt, szeme vöröslött a könnyektől.

– Kapsz tőlem egy műkart. Most pedig nyomás, a birodalmiak bármikor ideérhetnek.

– Meg persze a fénykardját is akarom a Jedi boszorkánynak... – suttogta, ahogy egy szaurin és egy durosi felnyalábolta. Az apja elmesélte azt a történetet, amikor a Jedik eljöttek érte még gyerekkorában, de ő válaszul egy hadsereget mozgósított.

– Megkapod.

– És forgatni is akarom... – morogta.

A Palawa követői hittek az Erőben. A legerősebb harcosai mind tudtak vele bánni, ahogy Horron apja és ő is.

Az apja gyilkosa nem tudta, hogy ezen a napon aláírta a halálos ítéletét.

ÍRTA

Kenneth Withaker & TheMedium